

Sygn. akt I C 249/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 marca 2017 roku

Sąd Rejonowy w Ciechanowie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Kamila Rzucidło-Sidorska

Protokolant: Olga Olech

po rozpoznaniu w dniu 14 marca 2017 roku w Ciechanowie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) z siedzibą we W.

przeciwko R. D.

o zapłatę 5 905,10 zł

ORZEKA:

oddala powództwo.

Sygn. akt I C 249/16

UZASADNIENIE

Powód (...) we W. pozwem złożonym do tut. sądu w dniu 19 października 2015 r. (data nadania w placówce operatora pocztowego), wnosił o zasądzenie od pozwanego R. D. kwoty 5.905,10 z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego i opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

Referendarz sądowy w tut. sądzie w dniu 2 grudnia 2015 r. wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, uwzględniając powództwo w całości.

Pozwany R. D. w ustawowym terminie złożył sprzeciw od w/w nakazu zapłaty, w którym wniósł o oddalenie powództwa w całości.

W toku dalszego postępowania powód podtrzymywał swoje żądanie, natomiast pozwany zgłosił zarzut przedawnienia roszczenia.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

(...) Bank (...) S.A. z siedzibą w W. (poprzednik prawny (...) Bank S.A. z siedzibą we W.) zawarł w dniu 8 maja 2007 r. z R. D. umowę kredytu nr (...) na kwotę 5.881,06 zł. Kredyt miał być spłacony w 36 ratach do 8 dnia każdego miesiąca, począwszy od miesiąca czerwca 2007 r.

w wysokości i terminach ustalonych w planie spłaty stanowiącym integralną część umowy. Zgodnie z umową oprocentowanie kredytu było stałe i nie przekraczało 4-krotności stopy kredytu lombardowego NBP. Niespłacenie zadłużenia w ustalonym terminie powodowało wypowiedzenie umowy i powstanie zadłużenia przeterminowanego,

od którego pobierane były odsetki umowne w wysokości 4-krotności stopy procentowej kredytu lombardowego NBP w stosunku rocznym.

dowód: wniosek o udzielenie kredytu – k. 58v, umowa kredytu - k. 45-47, zeznania pozwanego – k. 53-54,76

W związku z niewywiązywaniem się z umowy przez R. D. kredytodawca wystawił w dniu 15 lipca 2009 r. bankowy tytuł egzekucyjny nr (...), któremu Sąd Rejonowy w Ciechanowie w sprawie I Co 1447/09 postanowieniem z dnia 14 sierpnia 2009 r. nadał klauzulę wykonalności z ograniczeniem odpowiedzialności dłużnika do kwoty 11.762,12 zł.

dowód: bankowy tytuł egzekucyjny nr (...) z dnia 15 lipca 2007 r. – k. 43, postanowienie o nadaniu klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu nr (...) z dnia 15 lipca 2007 r. – k. 44

Umową cesji z dnia 2 kwietnia 2014 r. (...) Bank S.A. z siedzibą we W. przeniósł na rzecz (...) we W. wierzytelność przysługującą mu wobec R. D., a wynikającą z umowy kredytu nr (...).

dowód: umowa sprzedaży wierzytelności z dnia 2 kwietnia 2014 r. wraz z załącznikiem – k. 9-13, zawiadomienie o zmianie wierzyciela – k. 48, wyciąg z ksiąg rachunkowych powoda – k. 8

Pismem z dnia 14 września 2015 r. (...) S.A. z siedzibą we W. działający w imieniu i na rzecz (...) we W. wezwał R. D. do zapłaty, na które ten nie odpowiedział.

dowód: wezwanie do zapłaty - k. 14

Na zadłużenie R. D. z tytułu przedmiotowej umowy kredytu składała się kwota 5.905,10 zł, w tym należność główna w kwocie 3.699,07 zł oraz skapitalizowane odsetki w wysokości 2.206,03 zł

bezsporne

Powyższy stan faktyczny sąd ustalił na podstawie zebranych w sprawie dokumentów, a w szczególności: wniosku o udzielenie kredytu – k. 58v, umowy kredytu - k. 45-47, bankowego tytułu egzekucyjnego nr (...) z dnia 15 lipca 2007 r. – k. 43, postanowienia o nadaniu klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu nr (...) z dnia 15 lipca 2007 r. – k. 44, umowy sprzedaży wierzytelności z dnia 2 kwietnia 2014 r. wraz z załącznikiem – k. 9-13, zawiadomienia o zmianie wierzyciela – k. 48, wyciągu z ksiąg rachunkowych powoda – k. 8, wezwania do zapłaty - k. 14 oraz z zeznań samego pozwanego – k. 53-54,76. Sąd nie znalazł podstaw do podważania ich wiarygodności, również żadna ze stron nie kwestionowała ich prawdziwości.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powód (...) we W. dochodzi w niniejszej sprawie od pozwanego R. D. zapłaty należności wynikającej z umowy kredytu (...)

z dnia 8 maja 2007 r. zawartej pomiędzy pozwanym a (...) Bank (...) S.A. z siedzibą w W., którego następcą prawnym jest (...) Bank S.A. z siedzibą we W., w związku z zawartą w dniu 2 kwietnia 2014 r. przez powoda z (...) Bank S.A. z siedzibą we W. umową sprzedaży wierzytelności.

Jedynym zarzutem zgłoszonym przez pozwanego R. D. przeciwko żądaniu pozwu był zarzut przedawnienia dochodzonego przez powoda roszczenia.

Z zastrzeżeniem wyjątków w ustawie przewidzianych, roszczenia majątkowe ulegają przedawnieniu. Po upływie terminu przedawnienia ten, przeciwko komu przysługuje roszczenie, może uchylić się od jego zaspokojenia, chyba że zrzeka się korzystania z zarzutu przedawnienia (art. 117 kc). Jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi lat 10, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej – 3 lata (art. 118 kc). Termin przedawnienia roszczeń z umowy bankowej wobec osoby niebędącej przedsiębiorcą wynosi

3 lata (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 10 października 2003 r. wydany w sprawie II CK 113/02). Skutek przedawnienia następuje po upływie określonego terminu i polega na tym, że wprawdzie roszczenie istnieje nadal, ale ten, przeciwko komu ono jest skierowane, może uchylić się od jego zaspokojenia. Osoba, przeciwko której przysługuje roszczenie może zatem bez ujemnych konsekwencji prawnych odmówić podjęcia zachowania, do którego jest zobowiązana. Zgodnie z art. 120 § 1 kc, bieg przedawnienia rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne.

Powód, stwierdzając, że przerwa biegu przedawnienia dochodzonego przez niego roszczenia nastąpiła w związku z wystawieniem przez wierzyciela pierwotnego (...) Bank (...) S.A. z siedzibą w W. bankowego tytułu egzekucyjnego nr (...) z dnia 15 lipca 2009 r. zaopatrzonego w klauzulę wykonalności postanowieniem Sądu Rejonowego w Ciechanowie 14 sierpnia 2009 r. (sygn. akt I Co 1447/09) był w błędzie, albowiem złożenie wniosku do sądu o nadanie klauzuli wykonalności i nadanie tej klauzuli przerwało bieg terminu przedawnienia wyłącznie w stosunku do wierzyciela będącego bankiem i nie odniosło takiego skutku w stosunku do powoda.

W jednym ze swoich orzeczeń wydanych już po usunięciu z porządku prawnego możliwości wystawiania przez banki bankowych tytułów egzekucyjnych Sąd Najwyższy zaznaczył wyraźnie, że w przypadku wierzytelności objętej bankowym tytułem wykonawczym sytuacja prawna cesjonariusza kształtuje się odmiennie od sytuacji prawnej nabywcy wierzytelności objętej innym tytułem. Nabywca wierzytelności nie będący bankiem nabywa wierzytelność w swej treści i przedmiocie tożsamą z wierzytelnością zbywającego banku ale nie wchodzi w sytuację prawną zbywcy wywołaną przerwą biegu przedawnienia

i rozpoczęciem go na nowo (uchwała Sądu Najwyższego z dnia 29 czerwca 2016 wydana

w sprawie o sygn. akt III CZP 29/16). Wprawdzie uchwała ta bezpośrednio odnosi się do czynności polegającej na wszczęciu postępowania egzekucyjnego w oparciu o bankowy tytuł egzekucyjny zaopatrzony w klauzulę wykonalności, jednakże analogicznie należy przyjąć, że nie odnosi skutku przerwy biegu terminu przedawnienia w stosunku do cesjonariusza nie będącego bankiem czynność banku - zbywcy wierzytelności polegająca na przerywaniu biegu terminu przedawnienia jedynie przez złożenie wniosku o nadanie bankowemu tytułowi egzekucyjnemu klauzuli wykonalności. Tak samo bowiem w tym wypadku należy przyjąć że cesjonariusz nie będący bankiem nie może korzystać ze skutków prawnych uprzywilejowanego trybu dochodzenia i egzekwowania roszczenia przez banki na podstawie art. 96 - 98 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo Bankowe (Dz. U. z 2015 r. poz. 128 z późn. zm.), które obowiązywały do dnia 27 listopada 2015 r. Uprawnienie do wystawiania bankowego tytułu egzekucyjnego przysługiwało tylko bankom i wyłącznie na rzecz wierzyciela będącego bankiem mogła być nadana klauzula wykonalności, również wyłącznie wierzyciel będący bankiem mógł na podstawie takiego tytułu zainicjować postępowanie egzekucyjne. Natomiast już w uzasadnieniu wyroku z dnia 19 listopada 2014 r. wydanego

w sprawie II CSK 196/14 Sąd Najwyższy wskazał, że przerwanie biegu przedawnienia na podstawie art. 123 § 1 pkt 1 kc następuje, co do zasady, tylko pomiędzy stronami postępowania, jeżeli z istoty łączącego je stosunku prawnego wynika, że są materialnie zobowiązane lub uprawnione, a więc skutek przerywania zachodzi tylko w podmiotowych i przedmiotowych granicach czynności podjętej przez wierzyciela (...).

Konkludując – w ocenie sądu przerwanie biegu przedawnienia roszczeń wierzyciela (...) Bank (...) S.A. z siedzibą w W. na skutek złożenia wniosku o nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu nr (...) z dnia 15 lipca 2009 r. nie odnosi skutku wobec nabywcy wierzytelności niebędącego bankiem - powoda (...) we W.. Powód nie wskazał żadnych innych okoliczności, które prowadziły do przerwy biegu przedawnienia dochodzonego roszczenia. Z bankowego tytułu egzekucyjnego nr (...) z dnia 15 lipca 2009 r. wynika, że roszczenie w nim określone jest wymagalne, tak więc termin przedawnienia tego roszczenia upływał w dniu 15 lipca 2012 r., wobec czego sąd stwierdził, że w dacie złożenia pozwu należności pozwanego R. D. wynikające z umowy kredytu z dnia 8 maja 2007 r. nr (...) były przedawnione. Mając na uwadze powyższe sąd stwierdził, że brak jest podstaw do uwzględnienia powództwa, wobec czego żądanie oddalił jako niezasadne, o czym orzekł jak w sentencji wyroku.

ZARZĄDZENIE

(...)